

Att Bygga en Ruin

Vintersorg

Kollaps är tillståndet vid alle koordinater
När ridan går upp på naivitetens teater

När moder jords tålamod tryter,
När människan kväver hennes blom
Då, världsalltets väldiga kör ryter
Och förkunnar sin fatala dom

Fördärvets hammare slår med allt tyngre slag
Likt den i kakofonins smedja
Där röken ligget tät både natt och dag
Som en åtbord för att vi smider ödeläggelsens kedja

Elden spyr ut sitt vilddröda sken
Och forbränner markens hjärta
Flammor som dansar över mortalitetens scen
Tills allt er förbränt och höljt i svärta

En vidsträckt öken kryper fram där det har böljat ett skimrande
hav
Landskapets själ är förvand och spräckt
Av mänsklig hand skuplteras så naturens grav
Tills världen pryds av kaosets ordensdräkt

Grå är varje fjäril, kall är varje äril
Och skuggor tränger bort ljuset
Skogar har börjat blöda. Kvävd är varje gröda
Och tömt är visdomskruset

Alla ängar har mist sin forna prakt,
Enfäldighetsharpans strängar ljuder i denna trakt
Där livlöshetens stjärna brinner
Med ett kallt sken som vi aldrig övervinner